

Vremenske nepogode iz godine u godinu postaju sve učestalije. Za neke se pobrinula sama priroda, ali ima i onih koje su veštački izazvane. Koliko čovek zaista može da menja vremenske prilike i da li je to mač sa dve oštrice?

Svakodnevno se u medijima objavljuju najrazličitija istraživanja o poslednjim danima čovečanstva, o ledenom dobu praćenom oskudicom u hrani i velikom seobom naroda. Interesantno je da se ovakvim prognozama bave mnogi — od ozbiljnih naučnih institucija do futurologa. Međutim, potpukovnik Ratnog vazduhoplovstva Rusije i stručnjak centra za vremensku prognozu „Fobos“ Evgenije Tiškovec kaže za Sputnjik da se radi o običnim glupostima.

„Smatram da je pogrešno predviđati neku katastrofu. Neko na tome zarađuje novac. Danas se dobra prognoza ograničava na 5-7, maksimum 10 dana. Mesečne, sezonske prognoze više niko ne koristi“, dodao je on.

Međutim, sa klimom se ipak nešto dešava.

„Klima je nervozna, klimatska kolebanja se nastavljaju, to je činjenica. Temperatura je u poslednjih 100 godina porasla za 1 stepen. To je mnogo. Menja se čak i prirodno okruženje, životinjski i biljni svet itd. Promene se dešavaju. Ipak, to se dešavalo i ranije, ali nije bilo instrumenata da te promene zabeleže“, smatra ruski klimatolog.

Ljudski faktor je jako precenjen kada je u pitanju uticaj na promenu klime u svetu, smatra ovaj stručnjak. Sve je to povezano sa aktivnošću Sunca, i nešto manje sa aktivnošću vulkana.

„Analize paleoklimatologa, analize klime, kada odmotavamo traku od pre nekoliko stotina i hiljada godina, govore da je do ovakvih zagrevanja na našoj planeti dolazilo i ranije. Ona su bila praćena katastrofama koje su dovele do nestanka čitavih civilizacija. Procvat civilizacija se upravo dešavao za vreme klimatskog optimuma, tj. povoljnije klime, u periodu toplih sezona, sa tri-četiri setve. A kad se klima menjala i nastupao međuledeni period, dolazilo je do kuge, bolesti, gladi, ruševina... Tada nije bilo ni automobila ni preduzeća ni parobroda, ničega nije bilo — nije bilo ljudskog faktora da zagađuje prirodu. Smatram da globalno zagrevanje postoji, ali da je njegov vrhunac prošao, a da je proces cikličan“, uverava Tiškovec.

Klimatsko oružje — jače od najjače nuklearne bombe

Čovek, očigledno, ne može značajnije da promeni klimu, ali je može tu i tamo modifikovati. Često se, u tom kontekstu, govori o klimatskom oružju. Nije tajna da ga decenijama mnoge zemlje razvijaju. Malo se zna o tome do kog stepena izrade se došlo, a najviše se pominju Rusija i SAD. Evgenije Tiškovec navodi da se na klimatskom oružju radilo još u vreme SSSR-a.

Ruska baza „Sura“, koja se nalazi u gustoj šumi 150 km od Nižnjeg Novgoroda, najpoznatiji

je ruski objekat koji se bavi proučavanjem jonosfere. Izgrađen je osamdesetih i odmah je privukao pažnju lokalnog stanovništva: na nebu iznad objekta su se mogle videti čudne svetlosne pojave, crveni baloni koji lete velikom brzinom, čak se pojavila i legenda da se na poligonu vrši kontakt sa vanzemalcima. Amerikanci su često optuživali Ruse za uragane, tajfune, poplave koje često pogađaju njihovu zemlju. Poslednji put je o tome bilo govora za vreme uragana „Katrina“ koji je pogodio Nju Orleans. Naravno, uvek bez ikakvog dokaza. „Mi smo do trenutka raspada SSSR-a bili ispred Amerikanaca za dve glave u sistemu modifikacije vremena. Odnosno, bili smo prvi na planeti. Nažalost, kada su došle devedesete i kad je nastupio haos, Amerikanci su to iskoristili i dobili pristup našim otkrićima. Upravo su devedesetih godina oni napravili proboj na osnovu naših tehnologija i otišli dalje“, rekao je ruski stručnjak.

U SAD se meteorologijom bavi najzatvorenija uprava Ministarstva odbrane SAD.

„Pristup tome imaju ljudi koji se praktično mogu izbrojati na prste jedne ruke. Naravno, informacije su nedostupne. Šta i kako oni tamo rade? Znamo da su veoma aktivni. Najveća tajna je u kojim regionima planete koriste taj sistem. To vam sigurno niko neće reći“, dodao je Tiškovec.

Ruski klimatolog ima teoriju da je HAARP — sistem kojim Amerikanci, navodno, mogu da menjaju vremenske prilike — bio iskorišćen i za vreme bombardovanja Jugoslavije 1999. godine za stvaranje povoljnih vremenskih uslova za avijaciju. Podsećamo, nepovoljne hidrometeorološke pojave — velike oblačnosti, padavine, sneg ili magla — efikasnost sistema za navođenje svode na nulu. Ruski stručnjak iz iskustva navodi da nijedna vojna operacija ne počinje bez izveštaja meteorologa. Međutim, podaci o vremenu u ratnoj zoni postaju tajna. Oni se šifruju, prestaju da cirkulišu i da bivaju slobodno dostupni u informacijama svetske meteorološke organizacije ili televizijskih sistema. Čak se „toliko kriju, da se podmeću dezinformacije kako bi se potencijalni protivnici doveli u zabludu“.

Postavlja se pitanje zašto Amerika nije iskoristila oružje koje poseduje u trenutku kada je pogođena velikim hladnim talasom. Međutim, nije sve baš tako jednostavno.

„To je igranje vatrom. Na primer, oni mogu da iskoriste HAARP na teritoriji Sibira.

Međutim, iz Sibira će vremenski uslovi doći u Ameriku. Ko može da oceni posledice toga i šta se može očekivati na američkoj zapadnoj obali? To je jako teško predvideti. Takva tehnologija se mora veoma pažljivo koristiti. Može se igrati na teritoriji potencijalnog protivnika, negde na drugom kraju Zemljine lopte, ali može doći do kontraefekta. Svaka i najmanja promena ravnoteže u atmosferi, na primer promena temperature, kojom menjate i količinu padavina negde u Australiji — ima reperkusije na čitavu Zemlju. To nam treba? Ne, naravno. To je Pandorina kutija, i mislim da još uvek nismo naučili da modifikujemo klimu i

upravljamo njome“, dodao je ruski klimatolog.

On podseća da se u nekim lokalnim uslovima, na primer za rasterivanje oblaka nad Crvenim trgom za vreme Parade pobede, mogu promeniti vremenski uslovi, ali i to ne uvek.

„Podsećam, prošlog 9. maja avioni su poletali kako bi rasterali oblake, iako smo ih upozoravali da je to besmisleno. Govorili smo da ciklon dolazi sa Arktika. Kad su u pitanju takvi oblaci, i čitavu avijaciju Rusije i NATO-a da podignete — ništa nećete uspeti!

Podsećam, energija jednog crnog oblaka se može uporediti sa nekoliko desetina atomskih bombi koje su bačene na Hirošimu, dok je energija jednog ciklona, na primer atlantskog, u ravni proizvodnje svih nuklearnih elektrana u celom svetu tokom jedne godine“, podseća Tiškovec.

Meteorološko oružje moglo bi da postane pandan nuklearnom po nanošenju štete potencijalnom protivniku. Ekonomija zemlje može da bude potpuno uništena. Ipak, još uvek priroda upravlja čovekom, a ne čovek prirodom. To što s vremena na vreme neko rastera oblake ili izazove jaču kišu nije od presudnog značaja za opštu klimu na planeti.

Izvor: iskra.co